

ukazał się ojciec Jakób w towarzystwie trzech żandarmów.

— Żandarmi! żandarmi! wołał odzwierzy, który nic jeszcze nie wiedział o zbrodni.

— Cicho! krzyknął Rouletabille, a sam szepnął mu do ucha:

— Nic się nie zmieniło, ojciec Jakóbie.

— Nic, tylko nowy trup, westchnął; to Larsan!

— To fatalność, odrzekł Rouletabille.

Żandarmi nie wiedzieli sami, co mają czynić i czekali na przybycie *delegato*, czyli specjalnego komisarza.

Wkrótce przybył *delegato*. Jednemu żandarmowi kazał stanąć przy bramie i nikogo nie wypuszczać, sam zaś ukląkł przy zwłokach i zaczął oglądać ranę. „Wspaniały cios!“ rzekł z zadowoleniem, jakby chciał powinszować sprawcy takiej zręczności. Przyjrzał się nam, może szukał między nami zbrodniarza, by wyrazić mu swój podziw, potem zapytał:

— Jak to się stało? To nie do uwierzenia! to nie do uwierzenia!... Od pięciu lat, jak jestem *delegato*, jeszcze nikogo nie zamordowano. W czasie tym nadszedł i doktor z Mentony wezwany poprzednio do starego Boba. Dojrzał go *delegato*:

— W samą porę przybywa doktor! Proszę o zbadanie tej rany, ale bez przesuwania zwłok.

Doktor zbadał ranę i zaczął opisywać ją nam, używając masy technicznych wyrazów; przez ten czas Rouletabille nie przestaje patrzeć na panią Edytę, która wzięła mnie pod rękę, szukając we mnie opieki. Oczy jej unikają wzroku Rouletabille'a, który ją hy-

pnotyzuje, nakazuje milczeć, a czuję, jak bardzo ona chce mówić.

Na prośbę *delegato* weszliśmy do Wieży Czerwobocznej, gdzie w salonie starego Boba zaczęło się śledztwo. Pierwsza jest zapytywana matka Bernier, lecz z niej nic nie można było dobyć, przytem nic nie wiedziała. Czy pani Edyta będzie mówiła?... Uparcie wygląda przez otwarte okno, jakby nic jej nie interesowało, co się dzieje przy *delegato*. Stoję koło niej. Wykrzykniki *delegato* dochodzą naszych uszu. W miarę jak dajemy wyjaśnienia, zdziwienie komisarza rośnie, zbrodnię nazywa niesłychaną, nie może jej zrozumieć. Nadeszła chwila badania pani Edyty. Otworzyła już usta, by przemówić, gdy rozległ się głos Rouletabille'a:

— Proszę spojrzeć na brzeg cienia przy eukaliptusie.

— Cóż tam jest? — zapytał *delegato*.

— Narzędzie zbrodni! — odrzekł Rouletabille.

Wyskoczył przez okno i podniósł z pomiędzy zakrwawionych kamieni ostry krzemień.

Poznaliśmy go: „jest to najstarsza skrobaczka“.

Narzędzie zbrodni należało do księcia Galicza, wszyscy jednak wiedzieli, że zostało ono skradzione przez starego Boba. Słyszeliśmy także, że Bernier ostatniemi słowy oskarżył o swoją śmierć Fryderyka Larsana. Nigdy jeszcze łączność postaci starego Boba z postacią Larsana nie przedstawiła nam się tak jasno, jak w tej chwili. Pani Edyta zrozumiała natychmiast, że los starego Boba leży w rękach Rouletabille'a. Na chwilę nawet nie przesta-

wała wierzyć, że obecny stary Bob jest prawdziwym jej wujem i że nie ma nic wspólnego z temi tragicznymi scenami, obawiała się jednak oskarżenia go, obawiała się tych wszystkich pozorów, jakie świadczyć mogły przeciw niemu. Zamilkła więc i na nią teraz przyszła kolej lękać się, by Rouletabille nie przemówił. Z pierwszych jednak słów jego przekonała się, że on chce tylko ocalić starego Boba od podejrzeń policyi.

Rouletabille znajdował się między *delegato* i sędzią śledczym, który tymczasem nadjechał, i dowodził, trzymając w ręku najstarszą skrobaczkę, że istotnym sprawcą śmierci był sam zabity. Cztery osoby, znajdujące się pod sklepieniem i dwie w pokoju starego Boba strzegły się wzajemnie i nie spuszczały z siebie wzroku, podczas gdy o kilka kroków od nich zabijano Berniera, a ponieważ dokoła nikogo więcej nie było, wypływa więc z tego, że Bernier zabił się sam. Sędzia, bardzo zainteresowany tem dowodzeniem, zapytał nas, czy przypadkiem kto z nas nie zna powodów samobójstwa Berniera, Rouletabille jednak odrzekł na to, iż by umrzeć, można obejść się bez zbrodni i bez samobójstwa, gdyż zupełnie wystarcza wypadek. Najjaśniej o tem świadczy narzędzie zbrodni. Żaden złoceńca nie używałby do zamachu tego starego kamienia, a tem bardziej Bernier, jeżeli chciał się zabić, gdyż miał wiele innych i łatwiejszych sposobów do samobójstwa. Wszystko zaś można wytłumaczyć przez przypadek.

(Ciąg dalszy nastąpi).

ZAKŁAD POGRZEBOWY JANA WOLNEGO

Telefon 331.

KRAKÓW, ulica św. Tomasza L. 4.

Telefon 331.

STANISŁAW KOMPERDA
Kraków Rynek gł. 47. LINIA A-B HOTEL DREZDEŃSKI

GŁÓWNY SKŁAD BIELIZNY MĘSKIEJ
ORAZ PRZEBORÓW DO PODRÓŻY

KRAWATY KOSZULE

CHUSTECZKI
Polończaki
Skarpetki
Parasole
Luski
Smyki

Kufry • Torby
Necesery
Pledy

NAJLEPSZE
JAKOŚCI

Perfumerye • Mydła • Przybory toaletowe !!!

BAZAR KRAJOWY W KRAKOWIE
RYNEK L. 20.

Rzeźby Zakopiańskie
w wielkim wyborze.

KOSZYCZKI NA OWOCE
MEBLE WIKLINOWE.

FRANCUSKIE

PATHEFONY

S. Grudziński & T. Berger, Kraków, Szewska 10

Grające bez igły, czyste i naturalnie od k. 45.—Płyty po k. 450. Gramofony od k. 24.—Płyty najlepszych marek. Naprawy. Przeróbki gramofonów na Pathefony. Cenniki gratis.

Srebro chińskie i prawdziwe M. JAKUBOWSKI
Przybory kościelne poleca: **Kraków, Sukiennice L. 26-27**
(od strony Ratusza).

PERFUMY krajowe francuskie i angielskie

Gąbki, Grzebienie i wszelkie inne artykuły toaletowe

NOWOŚĆ: MYDŁA na wydelikatnienie cery Violettes de Nice • Nr. 810 • karton 8 sztuk za Koron 2.00.

Mydła kwiatowe o silnym zapachu karton 6 sztuk Kor. 1.00. i za 1 kg. Kor. 2.00.

Mydła przefiltrowane Malinowskiego z Warszawy.

Schampoo-Tarool do mycia głowy i przeciw łupieżowi.

Kule i kręgle z drzewa Lignum Sanctum

Hustawki ogrodowe, hamaki i przyrządy gimnastyczne.

Reim i Spółka Kraków
Rynek 37 Linia A. B.
polecają po cenach najtańszych

LAWN TENNIS
RAKIETY, PIŁKI.
Bomerang i Diabolo
najnowsza gra i zabawa.

Piłki nożne
Przybory do rybołówstwa.
Przybory podróżne i kąpiecowe.

SYFONY i Kapsle SPARKLETS
do robienia wody sodowej.

Cenniki darmo i opłatnie